

[Statsministeren.]

synspunkter og opfattelser også på det sikkerhedspolitiske område. Det er på denne baggrund, at regeringen har iværksat den undersøgelse af problemerne om Danmarks sikkerhedspolitik, som er i gang i det sikkerhedspolitiske udvalg og også kommer med i den kommende forsvarskommissions opgaver. Det må være en selvfølge, at overvejelser på politisk plan om Danmarks sikkerhedspolitik afventer de undersøgelser, der er tale om, ligesom det må være klart, at der her er tale om spørgsmål, hvor intet enkelt parti alene kan træffe afgørelsen.

Hvad angår markedspolitikken, vil jeg gerne sige, at regeringens markedspolitik er udtrykt i folketingets vedtagelse den 11. maj 1967, der bemyndigede regeringen til at genoptage forhandlingerne om dansk medlemskab af det europæiske fællesmarked sammen med Storbritannien. Ligeledes bygger den på vedtagelsen af 15. maj 1968, hvor folketinget opfordrede regeringen til at styrke bestræbelserne for et vidtgående og dynamisk nordisk økonomisk samarbejde, der naturligt tager sit udgangspunkt i en fælles nordisk politisk beslutning om dannelsen af et nordisk økonomisk fællesskab sigtende mod en bred europæisk løsning som endemål.

I overensstemmelse med denne linje er der i den danske ansøgning om optagelse i fællesmarkedet ikke stillet andre betingelser end nævnt i dagsordenen af maj 1967. Som det senest er fremgået af markedsministerens redegørelse i folketinget den 4. februar i år, er Danmark fortsat rede til at deltage i ethvert konstruktivt forsøg, der har reel udsigt til at lede frem mod den af os ønskede udvidelse af fællesmarkedets medlemskreds.

Ingen kan i dag sige, om og i bekræftende fald hvornår den ventede nye fase i den europæiske markedspolitik vil blive realitet i den forstand, at der optages forhandlinger om fællesmarkedets udvikling. Det er vort håb, at der inden udgangen af 1969 træffes beslutning om at indbyde ansøgerlandene til forhandling i Bruxelles, og regeringen lægger selvsagt vægt på, at Danmark kommer til at deltage i sådanne forhandlinger fra første begyndelse.

Siden april 1968 har der som alle bekendt fundet forhandlinger sted på embedsmandsplan og regeringsplan mellem de nordiske

lande om et udvidet nordisk økonomisk samarbejde. Det er aftalt, at embedsmandsforhandlingerne pr. 15. juli d. å. skal afsluttes med et traktatudkast. Denne frist er der intet der tyder på ikke vil blive overholdt. Jeg håber, at resultatet bliver et enigt udkast, men jeg kan naturligvis ikke udtale mig med sikkerhed om mulighederne herfor på indeværende tidspunkt.

I drøftelserne med de andre nordiske lande har det for alle landene været en afgørende forudsætning for deltagelsen i et udvidet nordisk samarbejde, at der ikke her ved lægges hindringer i vejen for handlefrihed for det enkelte land i forhold til fællesmarkedet. Norges situation er på dette punkt parallel med Danmarks, og Sverige og Finland deler ønsket om, at det nordiske samarbejde indrettes således, at det vil lette de nordiske landes deltagelse i et udvidet europæisk samarbejde. De 2 lande accepterer, at der kan blive tale om forskellig tilslutningsform for de enkelte nordiske lande i tilfælde af en udvidelse af fællesmarkedet. Der er enighed om, at det i en eventuel nordisk traktat må være sådan, at man fastlægger en procedure, som klart angiver, hvorledes de nordiske lande skal forholde sig i de forskellige mulige situationer: at ét eller flere eller alle nordiske lande ønsker og opnår medlemskab, henholdsvis tilslutning til fællesmarkedet.

Man må gå ud fra, at et omfattende nordisk samarbejde vil kunne fortsætte i en situation, hvor et bredt europæisk fællesmarked bliver en realitet. På de områder, hvor de europæiske regler og systemer afviger fra de nordiske, må vi modificere de nordiske. På en række områder, som ikke omfattes af det europæiske samarbejde, vil det nordiske samarbejde kunne fortsættes uændret.

Hensynet til de norske valg og som bekendt et forventet statsministerskifte i Sverige i september har medført, at afgørende politiske beslutninger vedrørende det nordiske samarbejde ikke kan træffes før i løbet af det kommende efterår. Denne tidsplan lader sig ikke fremskynde, men den bør på den anden side heller ikke udskydes. Beslutningerne må til den tid træffes i lys af den udvikling, som i mellemtiden måtte være sket i den europæiske markedssituation.

Jeg vil gerne til slut sige, at det er min